

อย่าเปลว!!!...เป็นมือที่ 3

นำเสนอเมื่อ : 5 มี.ค. 2552

อย่าเปลวเป็นมือที่ 3

"ใครๆ ก็รู้ว่าการละเมิดพฤติกรรมทางเพศ นอกใจสามีหรือภรรยา ด้วยการ มีกิ๊ก มีชู้ เป็นสิ่งไม่ดี แต่กระนั้นคนก็ยังพากันละเมิดและสร้างปัญหากันไม่จบ"

พระมหาวิชรเมธี หรือ ว. วิชรเมธี กล่าวกับ First ถึงปัญหามือที่ 3 ในสังคมไทย พร้อมอธิบายสาเหตุที่คนชอบมีกิ๊กมีชู้กันว่าเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้

- 1. ขาดความละเอียดรอบคอบ
- 2. ขาดสติสัมปชัญญะ
- 3. อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย
- 4. ได้รับอิทธิพลตะวันตก ที่มองเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์หรือนอกใจคนรักเป็นสิทธิส่วนบุคคล และเป็นเรื่องธรรมดาที่ใครๆ เขาก็ทำกัน
- 5. พลังทางศีลธรรมในสังคมไทยอ่อนแอ โดยเฉพาะความเชื่อในระบบ ทำดีได้ดี หรือทำชั่วได้ชั่ว หรือกฎแห่งกรรมมีความจิตจางลงไปมาก ในทัศนะของอาตมาภาพ ปัจจุบัน

5 ข้อนี้แหละ ที่เป็นเหตุให้การละเมิดจริยธรรมทางเพศมีมากขึ้น และกลายเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมไทยไป ลำพังแค่การคิดนอกใจภรรยาถือว่าไม่ผิด แต่ถือว่าไม่ควร ไม่ผิดเพราะยังไม่มีการลงมือ แต่ไม่ควรเพราะการคิดเป็นจุดเริ่มต้นของพฤติกรรม มนุษย์เราทำเพราะว่าเราคิด เราคิดอย่างไรเราก็จะทำอย่างนั้น ฉะนั้นเมื่อเราเริ่มมีความคิด แนวโน้มที่จะละเมิดมันได้เกิดขึ้นแล้วในใจของเรา ทันทีที่คิด เราต้องรู้เท่าทัน และพาตัวเองออกมาจากสภาพความคิดเช่นนั้นให้ได้ ผู้ที่ละเมิดจริยธรรมทางเพศต่อคู่ครองและคู่รักของตนนั้น จะได้รับผลกระทบดังต่อไปนี้

- 1. ผลทางจิตใจ มีความหวาดระแวงกลัวว่าจะถูกจับได้ ความสุขที่มีแท้ที่จริงแล้วคือความทุกข์ที่รอผลิออกดอกผลต่างหาก ไม่ใช่ความสุขที่แท้จริงแต่อย่างใด
- 2. ผลต่อบุคลิกภาพ ทำให้สูญเสียความเชื่อมั่นในตัวเอง เพราะรู้ว่าตัวเองเป็นวัวสันหลังหะ
- 3. ผลต่อสถาบันครอบครัว อาจทำให้สถาบันครอบครัวเกิดความร้าวฉาน แตกแยก และหย่าร้างในที่สุด
- 4. ผลทางสังคม ก่อให้เกิดกนินทาว่าร้าย การโพชนทนา เสื่อมเสียชื่อเสียงที่ก่อมาทั้งชีวิต
- 5. ผลทางหน้าที่การงาน อาจถูกบริษัทเรียกไปว่ากล่าว ดักเตือน หรือแม้กระทั่งไล่ออก ตั้งกรณีคู่รักดาราซึ่งถูกเอเจนซีถอดถอนออกจากการเป็นพรีเซ็นเตอร์สินค้าหรือถูกลดค่าตัว หรือถอดออกจากละครหรือภาพยนตร์ที่ตกลงเซ็นสัญญาการแสดงกันไปแล้ว

แบบฝึกหัดเรียกจิตสำนึก ก่อนคิดนอกใจ

ผู้ที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ต่อการหมั้นหมั้นจะเมิดจริยธรรมทางเพศ เพราะว่าเด็กมันยั่ว หรือว่าใจตรงกัน หรือว่าสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยก็ตาม **ถ้าคุณกำลังยืนอยู่ในหัวเลี้ยวหัวต่อ ทางของคุณข้างหนึ่งเหยียบอยู่ในนรก** ข้างหนึ่งเหยียบอยู่บนสวรรค์ ขอให้ถามตัวเองดังต่อไปนี้

1. เราพร้อมที่จะยอมรับผลที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นไหม
2. ถามตัวเองว่ามั่นใจไหมว่า สิ่งที่เราจะกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ควบคุมได้ทุกชั้นตอน
3. ถามตัวเองว่าคุณพร้อมไหมที่จะรับผลกรรมซึ่งจะตามมาหลังจากนั้น ไม่ว่าจะในปัจจุบัน อนาคตหรือแม้กระทั่งในภพหน้า
4. คุณมั่นใจแล้วหรือว่าคุณสามารถกุมความลับเอาไว้ได้อย่างมิดชิด
5. คุณพร้อมหรือไม่ ถ้าหากลูกเมีย เกิดรู้ขึ้นมาว่าคุณคบคิดทรยศต่อเขา
6. คุณพร้อมที่จะเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณที่สั่งสมมาตลอดชีวิตหรือไม่

ถ้าถามตัวเองด้วยประการดังกล่าวแล้ว คุณคิดว่าบริหารเหตุปัจจัยที่จะเกิดได้ทั้งหมด ก็เชิญก้าวล้ำต่อไป แต่ถามตัวเองว่าแล้วรู้สึกว่าจะเกิดขึ้นมาแล้วหนักหนาสาหัส ก็รีบถอยถอนตัวเองออกมา **แต่คนโดยมากจะถามตัวเองไปได้แค่ 3 ข้อ ก็รีบวางมือ เพราะเขาจะเกิดการไตร่ตรองมองตนเองอย่างลึกซึ้ง** แต่ถามตัวเองไปจนถึง 6 ข้อแล้วยังลงมือทำอยู่ แสดงว่าคุณได้สูญเสียสามัญสำนึกไปแล้ว

มนุษย์เรานั้นสูญเสียอะไรก็ไม่ร้ายแรงเท่ากับการสูญเสียสามัญสำนึก คุณสูญเสียเงิน คุณหาใหม่ได้ คุณสูญเสียภรรยา คุณก็หาใหม่ได้ คุณสูญเสียงาน คุณก็มีสมัครงานใหม่ได้ แต่ถ้ายิ่งสูญเสียสามัญสำนึก ก็เท่ากับว่าคุณได้สูญเสียความชอบธรรมที่จะเป็นมนุษย์ที่ดีกับเขาไปแล้ว

หลักธรรมสร้างครอบครัวให้อบอุ่นและเป็นสุข

สาเหตุที่สถาบันครอบครัวมีปัญหาแตกแยกหย่าร้างสูง เนื่องมาจากขาดคุณสมบัติหลักๆ 4 ข้อด้วยกัน

1. **ขาดความซื่อสัตย์ จริงใจต่อกัน** ในช่วงแรกรักต่างก็รักและภักดีต่อกัน พอมาเป็นสถาบันครอบครัว ความรักนั้นจืดจางลงไปตามวันเวลา ต่างฝ่ายต่างมีเรื่องซอมนเรนระหว่างกัน แทนที่จะรักเดียวใจเดียว ก็เป็นรักคนเดียว แต่ความซื่อสัตย์ต่อกันหายไป มนุษย์เรานั้นทันทีที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อกันกลางแห่งความหายนะมันก็เริ่มต้นแล้ว
2. **ขาดความอดทนที่จะร่วมสุขร่วมทุกข์ด้วยกัน** พอแต่งงานอยู่กินด้วยกัน แล้วมีปัญหาชีวิตคู่ ไม่ว่าจะปัญหาที่เกิดจากสาเหตุใดก็ตาม อยู่รวมกันแล้วมีแต่ความทุกข์ มีแต่ปัญหา มีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย ซึ่งในขณะที่ใช้ชีวิตโสดไม่เป็นอย่างนั้นก็เริ่มรับไม่ได้ พอรับไม่ได้ แล้วสงสมหมักหมมมากเข้า ก็เกินขีดอดทน สุดท้ายก็เลิกร้างห่างเหินกันไป ต่างคนต่างไปทางใครทางมัน
3. **ขาดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน** เมื่ออยู่ด้วยกันแล้วพ่อกับแม่มีปัญหาแทนที่จะยืดหยุ่น แทนที่จะมีการปรับตัว แทนที่จะมีการให้ออกาสต่างฝ่ายต่างก็ถือเอาอัตตาหรือตัวตนของตัวเองเป็นใหญ่ ไม่ยอมเรียนรู้อย่างยอมฟังกัน เมื่อไม่ยอมยืดหยุ่น ต่างคนก็ต้องต่างไปทางใครทางมันเช่นเดียวกัน
4. **ขาดการเข้าใจในการสื่อสารระหว่างกันและกัน** เมื่อมีปัญหา ไม่ยอมเจรจาสันติภาพ ใช้วิธีหนึ่ง ใช้วิธีโน้มน้าว ใช้วิธีสร้างโลกของตัวเองซอมนขึ้นมาในโลกของครอบครัว เมื่อไม่สื่อสารกัน ปัญหาที่ยังคงเป็นปัญหา สุดท้ายเมื่อเหตุการณ์รุนแรงถึงที่สุดก็ต้องเลิกร้างกันไป หลายคนก็เลิกร้างกันไป ไม่ใช่ว่าหมายความว่าไม่รักกัน แต่ขาดการเจรจาหรือขาดการสื่อสารที่ดีระหว่างกัน

ฉะนั้นใครก็ตามอยู่กันเป็นครอบครัว ควรจะนำหลักธรรมดังกล่าวไปลองประยุกต์ใช้ในชีวิตให้มากที่สุด **หลักธรรมนี้เปรียบเสมือนห้า** **ห้านี้ทำทุกอย่างเชื่อมหลอมรวมทุกสิ่งทุกอย่างเข้าด้วยกัน** ฉะนั้นใจหลักธรรมเมื่อก่อนเชื่อมคนในครอบครัวให้อยู่ด้วยกันอย่างสนิทสนมกลมเกลียวด้วยกันฉนั้น

ขอขอบคุณข้อมูลจาก